

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

2011/0167(NLE)

4. 6. 2012

STANOVISKO

Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

pro Výbor pro mezinárodní obchod

k souladu Obchodní dohody proti padělatelství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy, Austrálií, Kanadou, Japonskem, Korejskou republikou, Spojenými státy mexickými, Marockým královstvím, Novým Zélandem, Singapurskou republikou, Švýcarskou konfederací a Spojenými státy americkými s právy zakotvenými v Listině základních práv Evropské unie (12195/2011 – C7-0027/2012 – 2011/0167(NLE))

Navrhovatel: Dimitrios Droutsas

PA_Leg_Consent

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci předkládá v souladu s čl. 36 odst. 2 jednacího řádu Evropského parlamentu následující úvahy o souladu Obchodní dohody proti padělatelství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy, Austrálií, Kanadou, Japonskem, Korejskou republikou, Spojenými státy mexickými, Marockým královstvím, Novým Zélandem, Singapurskou republikou, Švýcarskou konfederací a Spojenými státy americkými (ACTA) s právy zakotvenými v Listině základních práv Evropské unie¹ (dále jen „Listina“).

Všeobecný rámec

1. uznává, že práva k duševnímu vlastnictví jsou pro Unii významným nástrojem v rámci „znalostní ekonomiky“ a že přiměřené prosazování těchto práv je klíčové; připomíná, že porušování těchto práv oslabuje růst, snižuje konkurenceschopnost a poškozuje inovace; upozorňuje na skutečnost, že ACTA nevytváří nová práva k duševnímu vlastnictví, ale že se jedná o dohodu o prosazování, jejímž cílem je účinně řešit porušování těchto práv;
2. opakuje, že Evropa potřebuje mezinárodní dohodu, aby mohla zintenzivnit boj proti padělaným výrobkům, neboť tyto výrobky působí každý rok značné škody evropským společnostem, a ohrožují tak pracovní místa v Evropě; dále konstatuje, že padělané výrobky často nesplňují evropské bezpečnostní požadavky a představují výrazné riziko pro zdraví spotřebitelů;
3. opakuje, že úroveň transparentnosti jednání i řada ustanovení samotné dohody ACTA vyvolaly kontroverzi, kterou se Parlament v současném volebním období několikrát zabýval ve všech fázích jednání; zdůrazňuje, že v souladu s čl. 218 odst. 10 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) musí být Parlament ve všech fázích postupu neprodleně a v plném rozsahu informován; zastává názor, že během jednání o dohodě ACTA nebyla zajištěna náležitá transparentnost; uznává, že Komise¹ vyvinula snahu o poskytnutí informací Parlamentu, ale vyjadřuje politování nad tím, že požadavek transparentnosti byl pojmán velmi úzce a pouze jako výsledek nátlaku Parlamentu a občanské společnosti²; zdůrazňuje, že v souladu s Vídeňskou úmluvou o smluvním právu lze při výkladu smlouvy použít „[d]oplňkových prostředků výkladu, včetně přípravných materiálů na smlouvě a okolností, za nichž byla smlouva uzavřena“ (článek 32); poukazuje na to, že byla zveřejněna pouze část přípravných materiálů k dohodě ACTA;
4. současně zdůrazňuje, že je klíčové dosáhnout vhodné rovnováhy mezi prosazováním práv k duševnímu vlastnictví a základními právy, jako jsou svoboda projevu, právo na ochranu soukromí, osobních údajů a důvěrného charakteru sdělení a právo na spravedlivý proces, zejména presumpci nevinu a účinnou soudní ochranu³, a připomíná mezinárodní smlouvy⁴, evropské právo¹ a judikaturu Soudního dvora Evropské unie, která se touto

¹ Bere přitom na vědomí obě stanoviska právní služby EP k dohodě ACTA ze dne 5. října 2011 a 8. prosince 2011 (<http://lists.act-on-acta.eu/pipermail/hub/attachments/20111219/59f3ebe6/attachment-0010.pdf>).

² Viz například usnesení Parlamentu ze dne 10. března 2010 o transparentnosti a stavu jednání o dohodě ACTA (Úř. věst. C 349 E, 22.12.2010, s. 46) a prohlášení Evropského parlamentu o nedostatečně transparentním procesu a případně problematickém obsahu obchodní dohody o boji proti padělatelství (ACTA) (Úř. věst. C 308 E, 20.10.2011, s. 88).

³ V tomto smyslu viz také stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 24. dubna 2012, bod 64 (http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2012/12-04-24_ACTA_EN.pdf, v angličtině).

⁴ V této souvislosti viz čl. 7 odst. 1 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dohoda TRIPS) a preambuli Smlouvy WIPO (Světové organizace duševního vlastnictví) o autorském právu a Smlouvy WIPO o výkonech

rovnováhou zabývá²;

5. v tomto ohledu podtrhuje, že samotná práva k duševnímu vlastnictví patří k základním právům chráněným podle čl. 17 odst. 2 Listiny a mezinárodních smluv³;
6. připomíná, že k dosahování vhodné rovnováhy mezi prosazováním práv k duševnímu vlastnictví a základními právy i zájmy veřejnosti přispívá řada vnitřních a vnějších omezení práv k duševnímu vlastnictví, včetně zamezení jednostrannému zneužití⁴;
7. upozorňuje, že základní práva jsou ze své podstaty založena na řadě předpokladů⁵ – jsou univerzální, založena na osobnostních právech a nemateriálních zájmech, nejsou převoditelná a nezanikají, vycházejí *ex persona*, jsou přirozená a patří do oblasti veřejného práva; v tomto ohledu konstatuje, že řada předmětů chráněných právy k duševnímu vlastnictví splňuje pouze část těchto charakteristik a je tudíž potřeba odlišit použití účinných nástrojů k jejich ochraně, např. u životy zachraňujících léčiv na jedné straně či průmyslových vzorů na ochranu designu na straně druhé, od dalších zájmů vyplývajících z jiných základních práv, jako je např. ochrana lidského zdraví;
8. připomíná, že vstupem Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009 se zásadně změnila právní podoba Unie, která by se stále více měla stávat společenstvím sdílených hodnot a zásad; připomíná, že nový víceúrovňový unijní systém ochrany základních práv vychází z několika zdrojů a je prosazován prostřednictvím určitého počtu mechanismů, včetně právně závazné Listiny, práv zaručených Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod (EÚLP) a práv založených na ústavních tradicích členských států a jejich výkladu odpovídajícímu judikatuře Evropského soudu pro lidská práva a Soudního dvora EU⁶; zdůrazňuje, že tato posílená lidskoprávní struktura zaručující vysokou úroveň ochrany lidských práv, o jejíž budování Unie usiluje (tzv. evropský model), musí být respektována také ve vnějších vztazích Unie, neboť Unie musí jít v otázce základních práv příkladem⁷ a neměla by být považována za subjekt, jenž umožňuje obcházení základních práv;
9. je přesvědčen, že důstojnost, autonomie a rozvoj vlastních schopností⁸ lidských bytostí je

výkonných umělců a zvukových záznamech.

¹ Viz bod odůvodnění 3, 9 a 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

² V tomto ohledu viz též písm. d) stanoviska význačných evropských akademických pracovníků k dohodě ACTA http://www.iri.uni-hannover.de/tl_files/pdf/ACTA_opinion_200111_2.pdf (v angličtině); věc C-275/06, Promusicae, 2008, Sb. rozh. I-271 (body 62–68), věc C-70/10, Scarlet Extended SA v. Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM), věc C-360/10, Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) v. Netlog NV (body 42–44) a věc C-461/10, Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB, Storyside AB v. Perfect Communication Sweden AB.

³ Viz např. článek 27 Všeobecné deklarace lidských práv, čl. 15. Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech.

⁴ Viz čl. 8 odst. 2 dohody TRIPS.

⁵ GROSHEIDE, W. Intellectual Property and Human Rights: A Paradox. 1. vyd. Cheltenham: Edward Elgar Publishing, 2010. 328 s. ISBN 978-1848444478. s. 21.

⁶ Viz usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o stavu dodržování základních práv v Evropské unii (2009) – účinné provádění po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, P7_TA(2010)0483, bod 5.

⁷ Viz sdělení Komise nazvané „Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií“, (COM(2010)573, s. 3).

⁸ Viz A. Rouvroy a Y. Pouillet, „Self-determination as “the key” concept“, <http://www.cdpconferences.org/Resources/Rouvroy-Pouillet.pdf> (v angličtině).

v evropském modelu hluboce zakořeněn, a připomíná, že ochrana soukromí a osobních údajů byla společně se svobodou projevu vždy považována za klíčový prvek tohoto modelu, a to nejen jakožto základní právo, ale také jako politický cíl; zdůrazňuje, že tuto otázku je třeba zohlednit při hledání rovnováhy s právem na ochranu práv k duševnímu vlastnictví a svobodou podnikání, což jsou práva, která Listina také chrání;

10. připomíná postoj, které Parlament vyjádřil ve svém doporučení Radě ze dne 26. března 2009 k posílení bezpečnosti a základních svobod na internetu¹, které jsou důležité pro probíhající diskusi a zahrnují soustavnou péči o absolutní ochranu a zvýšenou podporu základních svobod na internetu;
11. opakuje, že omezení výkonu práv a svobod zakotvených v Listině musí být v souladu s ustanoveními Evropské úmluvy o lidských právech a s článkem 52 Listiny, podle nichž musí být tato omezení stanovena zákonem a musí být nezbytná a přiměřená vzhledem ke sledovaným legitimním cílům;
12. připomíná, že mezinárodní úmluvy uzavřené Unií musí být slučitelné s ustanoveními Smluv, jsou závazné pro orgány Unie i její členské státy (čl. 216 odst. 2 SFEU) a v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie tvoří nedílnou součást právního řádu Unie²; zdůrazňuje, že aby měla ustanovení mezinárodních dohod přímý účinek, „[j]e rovněž nezbytné, aby se tato ustanovení z hlediska svého obsahu jevila jako bezpodmínečná a dostatečně přesná a aby povaha a systematika těchto ustanovení nebránily možnosti jednotlivců přímo se těmito ustanovení dovolávat [...]“³; rovněž připomíná judikaturu Soudního dvora Evropské unie⁴, podle níž požadavky vyplývající z ochrany obecných zásad uznaných právním řádem Unie, mezi které patří základní práva, zavazují členské státy rovněž tehdy, provádějí-li právní úpravy Unie, a povinnosti, které ukládá mezinárodní dohoda, nemohou mít za následek porušení ústavních zásad Smluv, mezi něž se řadí i zásada, že veškeré akty Unie musí dodržovat základní práva;
13. s hlubokým politováním konstatuje, že k dohodě ACTA nebylo provedeno žádné specifické posouzení dopadu na základní práva, a nedomnívá se, že by „neexistoval důvod provést posouzení dopadu dohody ACTA, protože tato dohoda nejde nad rámec *acquis* [Unie] a není třeba přijímat žádná prováděcí opatření“⁵, obzvláště vzhledem ke stanovisku Komise obsaženému v jejím sdělení z roku 2010 nazvaném „Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií“⁶;
14. připomíná, že se Komise rozhodla dotázat se ve věci dohody ACTA Soudního dvora Evropské unie, zda je tato dohoda v souladu se Smlouvami, a zejména s Listinou⁷;
15. respektuje úlohu Soudního dvora Evropské unie stanovenou Smlouvami; zdůrazňuje však, že posouzení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci v této oblasti

¹ Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 206.

² Viz věc C-135/10, SCF v. Del Corso, bod 39, odkazující rovněž na věci C-181/73 Haegeman a C-12/86 Demirel.

³ Tamtéž, bod 43.

⁴ Věci C-540/03, Parlament v. Rada, bod 105, C-402/05 P a C-415/05 P, Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, bod 285.

⁵ Viz zpráva o setkání zástupců „občanské společnosti k dohodě ACTA“

(http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/february/tradoc_147497.pdf, v angličtině).

⁶ Tamtéž, bod 1.

⁷ Ustanovení čl. 218 odst. 11 SFEU.

musí zohlednit úlohu Parlamentu při ochraně a prosazování základních práv, pokud jde o jejich ducha i literu, vnější i vnitřní dimenzi a z pohledu jedince i společnosti; dále se domnívá, že takové posouzení by se mělo zabývat tím, zda analyzovaný nástroj odráží výše popsany evropský model, který vyžaduje vysoké normy ochrany základních práv a jehož jádro tvoří důstojnost, autonomie a sebeurčení;

Problém právní jistoty a nalezení vhodné rovnováhy

16. konstatuje, že dohoda ACTA obsahuje ustanovení, která se dotýkají základních práv a proporcionality, a to jak obecné (např. články 4¹ a 6² a preambule), tak specifické povahy (např. čl. 27 odst. 3 a 4³); v této souvislosti nicméně upřesňuje, že článek 4 pokrývá pouze zpřístupňování soukromých informací ze strany smluvních stran a odkazy uvedené v čl. 27 odst. 3 a 4 je třeba považovat pouze za standardní a minimální ochranné klauzule; upozorňuje na skutečnost, že ochrana soukromí a svoboda projevu nejsou pouhými zásadami, jak uvádí dohoda ACTA, ale byly uznány jakožto základní práva, mj. v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech, EÚLP, Listině a ve Všeobecné deklaraci lidských práv⁴;
17. pozastavuje se nad tím, zdali pojmy použité v dohodě ACTA, jako jsou základní zásady či koncept spravedlivého procesu („fair process“), jsou slučitelné s pojmy užitými v Listině, jako jsou základní práva či právo na spravedlivý soudní proces („fair trial“) dle článku 47;
18. poukazuje na to, že terčem námitek byla zejména ta ustanovení, která umožňují při provádění určitou flexibilitu, protože tato ustanovení by mohla být v Unii uplatňována způsobem, jenž by byl v rozporu se zákonem nebo se základními právy;
19. je navíc přesvědčen, že ačkoli je pochopitelné, že mezinárodní dohoda vyjednaná mezi stranami s rozdílnými právními tradicemi bude napsána obecněji, než je tomu u právních předpisů Unie⁵, neboť zohledňuje rozdílné způsoby, jimiž jednotlivé strany dosahují přiměřené rovnováhy mezi právy a zájmy, a umožňuje určitou pružnost, je také klíčové, aby dohoda ACTA vedla k právní jistotě a obsahovala silné a podrobně určené ochranné prvky;
20. zdůrazňuje, že panuje značná právní nejistota způsobená konkrétním zněním některých klíčových ustanovení dohody ACTA (např. články 11 (Informace související s porušováním), 23 (Trestné činy), 27 (Prosazování v digitálním prostředí), a zejména čl. 27 odst. 3 (Mechanismy spolupráce) a čl. 27 odst. 4; varuje před možností, že tato dohoda povede k fragmentaci přístupů v rámci Unie, což by mohlo ohrozit dodržování základních práv, zejména práva na ochranu osobních údajů, práva na spravedlivý proces a práva na svobodu podnikání; zdůrazňuje, že tato rizika jsou zvláště relevantní ve vztahu k čl. 27 odst. 3 a 4, neboť znění těchto odstavců není příliš přesně formulováno, a rovněž s ohledem na současnou praxi v některých členských státech (např. rozsáhlé monitorování

¹ Ochrana soukromí a zpřístupňování informací

² Obecné povinnosti v souvislosti s prosazováním práv – přesněji: přiměřená ochrana práv všech účastníků a povinnost proporcionality.

³ „Strana může v souladu se svými právními předpisy a nařízeními“; [...] „v souladu s právními předpisy této strany zachová základní zásady jako svobodu projevu, právo na spravedlivý proces a soukromí“.

⁴ V tomto smyslu viz též bod 64 výše uvedeného stanoviska evropského inspektora ochrany údajů.

⁵ Viz pracovní dokument útvarů Komise ze dne 27. dubna 2011 nazvaný „Komentář ke stanovisku významných evropských akademických pracovníků k dohodě ACTA“.

internetu soukromými subjekty), o jejichž souladu s Listinou lze pochybovat;

21. domnívá se, že zejména oddíl 5 „Prosazování práv k duševnímu vlastnictví v digitálním prostředí“ si vyžaduje více jasnosti a koherentnosti, jelikož nepřesnost a neúplnost může vést k rozdílným národním pravidlům a taková fragmentace by působila jako překážka na vnitřním trhu, což by v případě internetového prostředí bránilo v širším přeshraničním užití předmětů chráněných právy k duševnímu vlastnictví;
22. připomíná, že dle článku 49 Listiny nesmí být nikdo odsouzen za jednání nebo opomenutí, které v době, kdy bylo spácháno, nebylo podle vnitrostátního nebo mezinárodního práva trestným činem; v tomto ohledu upozorňuje, že rozsah některých ustanovení oddílu 4 (Trestněprávní prosazování) je nejednoznačný;
23. sdílí obavy, které ve svém stanovisku ze dne 24. dubna 2012 vyjádřil k dohodě ACTA evropský inspektor ochrany údajů, zejména s ohledem na nejasnosti ve věci oblasti působnosti dohody, neurčité zmínky o „příslušném orgánu“, zpracování osobních údajů poskytovateli internetových služeb v souvislosti s dobrovolnými opatřeními na vymáhání práva a absenci přiměřených ustanovení na ochranu základních práv;
24. zdůrazňuje, že několik ustanovení dohody ACTA (např. čl. 27 odst. 3 a 4) sice není závazné povahy, a nevytváří tudíž právní povinnost stran, která by byla v rozporu se základními právy, avšak nepřesnost ustanovení a nedostatečná omezení a ochranné prvky vzbuzují pochybnosti ohledně toho, zda bylo dosaženo nezbytné úrovně právní jistoty, která je od dohody ACTA požadována (např. ochranné prvky zabráňující zneužití osobních údajů nebo ochrana práva na obhajobu); zdůrazňuje, že tyto nedostatky by měly být v dohodě, jejíž je Unie smluvní stranou, považovány za nepřijatelné; připomíná, že jiné mezinárodní dohody, které se dotýkají oblasti základních práv, jsou mnohem přesnější a obsahují lepší ustanovení na jejich ochranu¹;
25. domnívá se, že opatření umožňující identifikaci majitele internetového připojení, jehož účet měl být zneužit k porušení práv, by předpokládala zavedení různých způsobů sledování toho, jak jednotlivci využívají internet; zdůrazňuje, že Soudní dvůr Evropské unie jednoznačně uvedl, že sledování veškerých elektronických sdělení, které je časově neomezené a nemá přesně stanovený rozsah, např. systém filtrování ze strany poskytovatelů internetových služeb nebo sběr údajů prováděný majiteli autorských práv, nezajišťuje spravedlivou rovnováhu mezi ochranou práv k duševnímu vlastnictví a jinými základními právy a svobodami, především právem na ochranu osobních údajů, právem přijímat a rozšiřovat informace a svobodou podnikání (články 8, 11 a 16 Listiny)²;
26. upozorňuje, že v dohodě ACTA nejsou jednoznačné záruky ohledně ochrany citlivých osobních údajů, práva na obhajobu (zejména práva být slyšen) či presumpce neviny;
27. domnívá se, že dohoda ACTA neposkytuje záruky dodržování práva na respektování soukromého života a komunikace vyplývajícího z článku 7 Listiny;

Povinnost dodržovat základní práva

¹ Viz např. Rada Evropy – Úmluva o kybernetické kriminalitě CETS č. 185, Budapešť, 23. listopadu 2011.

² Viz věc C-70/10, Scarlet Extended SA v. Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM), body 47–49.

28. je zklamán tím, že při přípravách na jednání o ACTA nebylo vyvinuto žádné další významnější úsilí, pokud jde o konzultace se všemi zúčastněnými stranami a o zohlednění jejich stanovisek; lituje, že pokud jde o ACTA, nebyly naplněny vysoké standardy transparentnosti a řádné zprávy, které se Unie snaží prosazovat; je proto přesvědčen, že ACTA přichází velmi předčasně, zejména jde-li o oblasti, o nichž Unie dosud neměla příležitost vést rozsáhlou veřejnou diskusi;
29. zdůrazňuje, že poskytovatelé internetových služeb by neměli kontrolovat internet, a vyzývá proto Komisi a členské státy, aby zajistily právní jistotu, pokud jde o úlohu poskytovatelů internetových služeb; domnívá se, že ACTA se zaměřuje pouze na rozsáhlé porušování práv k duševnímu vlastnictví a umožňuje smluvním stranám vyloučit nekomerční využití z ustanovení o postupech trestněprávního prosazování; poznamenává, že hranice mezi komerčním a nekomerčním využitím není zcela zřejmá; rovněž zdůrazňuje, že je důležité rozlišovat mezi nekomerčním stahováním v malém měřítku a pirátstvím;
30. domnívá se, že padělání a pirátství, které jsou spáchány úmyslně a v komerčním měřítku, představují v informační společnosti závažné jevy, a že je proto nezbytné vypracovat komplexní evropskou strategii na jejich potírání; taková strategie by neměla být zaměřená pouze na represí či dopad padělání a pirátství, ale i na boj proti jejich příčinám, měla by plně respektovat základní práva existující v Unii a zároveň být účinná, přijatelná a srozumitelná pro celou společnost; připomíná, že v reakci na požadavek Parlamentu¹ se Komise ve své strategii Digitální agenda pro Evropu zavázala přijmout v roce 2012 kodex EU upravující *on-line* práva; vyzývá proto Komisi, aby kodex EU upravující *on-line* práva definoval jednoznačně práva uživatelů – občanů Unie a vymezil činnosti, které jsou v digitálním prostředí povolené či zakázané, a to i v případě, že daní uživatelé používají obsah chráněný právy k duševnímu vlastnictví;
31. zdůrazňuje, že mezi signatáře dohody ACTA nebyly pozvány státy, v nichž dochází k nejrozsáhlejšímu porušování práv k duševnímu vlastnictví, jako jsou Čína, Pákistán, Indie, Rusko či Brazílie, a není pravděpodobné, že se tyto státy v dohledné době k dohodě ACTA připojí, což otevírá relevantní otázky o účinnosti opatření, které dohoda ACTA navrhuje;
32. domnívá se, že jedná-li se o základní práva, není prostor pro žádnou nejednoznačnost; zastává názor, že ACTA této nejednoznačnosti nezabránila, naopak spíše vytvořila další a početné úrovně nejednoznačnosti; připomíná, že podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva musí být veškerá omezení základních práv a svobod stanovená zákonem předvídatelná, pokud jde o jejich účinky, jednoznačná, přesná, přístupná, nezbytná v demokratické společnosti a přiměřená sledovaným cílům;
33. je toho názoru, že ACTA neposkytuje adekvátní záruky a nevytváří vhodnou rovnováhu mezi právy k duševnímu vlastnictví a jinými hlavními základními právy ani nezaručuje nezbytnou právní jistotu, pokud jde o její klíčová ustanovení;
34. vzhledem k výše uvedenému a aniž je dotčen posudek Soudního dvora Evropské unie

¹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 21. června 2007 o důvěře spotřebitelů v digitálním prostředí (Úř. věst. C 146 E, 12.6.2008, s. 370, body 25–28).

týkající se této záležitosti, avšak s ohledem na úlohu Parlamentu při ochraně a prosazování základních práv, dochází k závěru, že navržená dohoda ACTA, v souvislosti s níž byl Parlament požádán o vyjádření souhlasu, je neslučitelná s právy zakotvenými v Listině, a vyzývá Výbor pro mezinárodní obchod jako věcně příslušný výbor, aby Parlamentu doporučil neudělit souhlas s uzavřením dohody ACTA.

STRUČNÉ ODŮVODNĚNÍ

Navrhovatel je přesvědčen, že ochrana práv k duševnímu vlastnictví v Evropě je zásadní pro udržení konkurenční výhody našeho světadílu v globalizovaném, rychle se měnícím a propojeném hospodářství. Umělci a inovátoři by měli být za své nadání odměňováni. Tíží umělci, společně s aktivisty, politickými disidenty a občany, kteří si přejí zapojit se do veřejné diskuse, by však neměli být omezováni ve schopnosti sdílet informace, tvořit, protestovat a aktivně se angažovat. Obzvláště ne dnes, kdy jsme svědky neomezeného šíření hlasů těch, jimž byla konečně dána možnost být slyšet, což vítáme. Jakožto jediný přímý zástupce 500 milionů evropských občanů nese Evropský parlament zodpovědnost za to, aby toto šíření i nadále nebylo omezováno.

Kultura sdílení počítačových souborů, již umožnil pozoruhodný technologický pokrok posledních desetiletí, představuje nepochybně přímou výzvu našim metodám odměňování umělců a řádného prosazování práv k duševnímu vlastnictví uplatňovaným v posledních desetiletích. Jakožto tvůrci politik jsme pověřeni úkolem vyřešit tento problém a dosáhnout přijatelné rovnováhy mezi možnostmi, které skýtá technologie, a pokračováním umělecké tvorby, jež symbolizuje postavení Evropy ve světě.

Nacházíme se tudíž v rozhodujícím okamžiku této diskuse, ve vzrušujícím klíčovém bodě změny. V tomto smyslu je navrhovatel přesvědčen, že dohoda ACTA přichází velmi předčasně a případné přijetí této dohody by v zásadě zamezilo možnosti vést veřejnou diskusi, již by si naše demokratické dědictví zasloužovalo. Tváří v tvář takto obrovské výzvě nezbytně potřebujeme, aby se každý odborník, kterého máme, každá organizace či instituce, jíž se tato otázka týká a již můžeme využít, každý občan, který si přeje vyjádřit svůj názor, mohli od samého počátku podílet na vytváření moderního sociálního paktu – moderního systému ochrany práv k duševnímu vlastnictví. Tímto paktem dohoda ACTA není, a nebyla tak ani zamýšlena. Navrhovatel je současně přesvědčen, že přijetí dohody ACTA by předčasně umlčelo diskusi a vychýlilo nezbytnou rovnováhu pouze jedním směrem, umožnilo by členským státům experimentovat se zákony, které by mohly potenciálně ohrozit základní svobody a zavést precedens, který by byl nežádoucí pro budoucí společnost. Toto stanovisko si klade za cíl upozornit na uvedená nebezpečí, obohatit tak diskusi probíhající v Evropském parlamentu a napomoci členským státům přijmout co nejkvalifikovanější a důkladně promyšlené rozhodnutí o zásadní otázce: měli bychom dohodu ACTA zamítnout, či přijmout?

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	31.5.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 36 -: 1 0: 21
Členové přítomní při konečném hlasování	Jan Philipp Albrecht, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Simon Busuttil, Philip Claey, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Ioan Enciu, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Cecilia Wikström, Auke Zijlstra
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Alexander Alvaro, Vilija Blinkevičiūtė, Birgit Collin-Langen, Dimitrios Droutsas, Evelyne Gebhardt, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Franziska Keller, Ádám Kósa, Juan Andrés Naranjo Escobar, Hubert Pirker, Zuzana Roithová, Carl Schlyter, Marie-Christine Vergiat
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Kriton Arsenis, Adam Bielan, Françoise Castex, Marielle Gallo, Esther Herranz García, Seán Kelly, Elisabeth Morin-Chartier